

[Sigsgaard.]

boligmangel; men denne stigning — og det er vel det, hr. Jens Foged forstår ved et indirekte tilskud — er jo en betaling for boligmangelen, en betaling, kunne man også sige, for en forfejlet boligpolitik. Det er ikke en stigning, der på nogen måde svarer til lejeboligens værdi, for den er jo tit ganske ringe i den gamle boligmasse, som vi stort set har.

Opretholdelsen af det nuværende lejeniveau har altså efter min opfattelse ikke noget som helst med tilskud at gøre. Tværtimod ville et frit boligmarked med de store huslejeforhøjelser, som det ville indebære, betyde endnu en milliardforøring til grundejerne oven i den milliardforøring, som man gav dem ved indgåelsen af boligforliget. Så jeg tror, at man i udvalget kan få en meget, egentlig spændende diskussion om forholdet mellem ejere på den ene side og lejere på den anden side, for man kan altså anlægge alle mulige vurderinger, men den, som vismændene har anlagt, og som hr. Jens Foged her har citeret, forekommer mig at være den mest umulige af dem alle.

I dag giver staten tilskud til parcelhusene. Hver gang der bygges 1.000 parcelhuse, mister det offentlige vel 10-15 mill. kr. i skat, og de skal så betales af det øvrige samfund, af mennesker, der i almindelighed har dårligere råd til det. Hvis to ægtepar hver tjener 40.000 kr. og det første bør i lejlighed, det andet i et parcelhus, vurderet til 100.000 kr. for at tage et forholdsvis lavt tal, så skal parret i lejligheden betale 11.000 kr. i statsskat, medens parret i huset på grund af skattefordelen slipper med 7.500 kr. Besparselsen er altså over 30 pct. Jo mere velhavende villaejeren er, jo mere sparer han, jo større tilskud får han af det øvrige samfund.

Det er klart, at den politik er uforsvarlig, men SF's forslag om at ændre den er desværre ikke godt. SF vil forbyde fradrag af renter af privat gæld, men renter af erhvervsgæld kan jo fortsat trækkes fra, og jeg er enig med andre ordførere i, at en sådan bestem-

melse vil være til stor fordel for erhvervsdrivende, der jo tit vil være i stand til i stedet for gæld i eget hus at optage andre lån og kalde dem lån til erhvervsvirksomhed og på den måde undgå at blive ramt af forslaget. Der vil derfor være en klar tendens til, at SF's forslag overvejende vil ramme arbejdere, funktionærer og tjenestemænd.

Principielt mener jeg, at det er rigtigst med en beregning af overskud eller underskud på parcelhuse ud fra en normal lejeværdi fastsat som en procent på 6-9 afhængig af konjunkturernes, diskontoen osv. Grunden til denne principielle indstilling er, at personer med formue bør beskattes ens, hvad enten deres formue er anbragt i obligationer, som hr. Helge von Rosen var inde på det, i andre værdipapirer eller i eget hus. På den baggrund må jeg over for SF-forslaget i stedet pege på en løsning, hvorefter lejeværdien f. eks. over en 10-årig periode sættes op svarende til det almindelige renteniveau. Perioden kan så være kortere for nye huse.

Et sådant forslag kan jo ramme folk, der ikke har særlig stor gæld i deres hus, urimelig hårdt, og der er forskellige veje, man kan gå for at råde bod på det. Hr. Grünbaum var inde på én eller måske flere af dem. Jeg kunne forestille mig, at for at undgå det kunne man gennemføre en bestemmelse om, at hvis lejeværdien udgør et større beløb end summen af fradragene på ejendomsskemaet og rentefradrag på selve selvangivelsen, nedsættes lejeværdien til denne sum. Dette forslag vil stort set eliminere parcelhusenes skattefordel, men uden at det rammer jævnt stillede folk med lille eller ingen gæld i deres hus.

Der kan findes andre løsninger, og flere af dem har været nævnt her af ordførerne, men skal de være socialt forsvarlige, må begrebet lejeværdi af eget hus nok bevares. SF-forslaget er altså ikke en løsning, som vi kan gå ind for.

Må jeg slutte med at sige, at det heller ikke ser ud til at være tilstrækkelig gennemarbejdet. Man foreslår, at renter af gæld